

Der fremlagdes herefter i hurtig rækkefølge og med en stadig skiftende kreds af forslagsstillere ialt 7 substantielle resolutionsforslag, hvoraf kun to blev bragt til afstemning.

Et af Sovjetunionen fremlagt ukvalificeret proindisk forslag, hvorefter sikkerhedsrådet opfordrede til en politisk løsning i Østpakistan, som uundgåeligt ville føre til fjendtlighedernes ophør, og opfordrede Pakistans regering til at ophøre med alle voldshandlinger udført af pakistanske styrker i Østpakistan, blev forkastet med 2 stemmer for (Sovjetunionen og Polen), 1 imod (Kina), medens de øvrige 12 medlemmer afstod.

Et af Argentina, Belgien, Burundi, Italien, Japan, Nicaragua, Sierra Leone og Somalia fremsat forslag, der var en sammenfatning af to tidligere af henholdsvis Belgien, Italien og Japan fremlagte forslag, der opfordrede vedkommende regeringer til som et første skridt at acceptere en øjeblikkelig våbenhvile og ophøre med al militær aktivitet, og et af Argentina, Burundi, Nicaragua, Sierra Leone og Somalia fremlagt forslag, der udover opfordringer til øjeblikkeligt ildophør indeholdt en opfordring til tilbagetrækning af de væbnede styrker til parternes respektive territorier, blev forkastet med 11 stemmer for, 2 imod (Sovjetunionen og Polen), medens 2 (Frankrig og Storbritannien) afstod.

Der forelå herudover yderligere et af Sovjetunionen fremlagt proindisk forslag, et af Kina fremlagt lige så klart propakistansk forslag og et af Italien sammen med Belgien, Japan, Nicaragua og Sierra Leone fremlagt forslag, der opfordrede de involverede regeringer til som et første skridt at iagttage øjeblikkelig våbenhvile. Ingen af disse forslag blev bragt til afstemning.

I stedet fremlagde Argentina, Burundi, Japan, Nicaragua, Sierra Leone og Somalia et resolutionsforslag, hvorefter sagen henvises til generalforsamlingen som forudset i den såkaldte „Uniting for Peace“-resolution (Res. 377 A (V) fra 1950). Forslaget blev vedtaget med 11 stemmer for, ingen imod, medens 4 lande (Sovjetunionen, Polen, Storbritannien og Frankrig) afstod.

Som det vil fremgå af ovenstående, afstod de to permanente medlemmer, Frankrig og Storbritannien, ved samtlige afstemninger i

sikkerhedsrådet. De to lande udfoldede bagkulisserne ihærdige anstrengelser for at søge udarbejdet en kompromistekst, som ikke blot havde udsigt til vedtagelse i rådet, men som også kunne vinde tilslutning hos de to direkte involverede parter, Indien og Pakistan. Efter fransk-britisk opfattelse var mulighederne for at tilvejebringe et kompromis endnu ikke udtømt den 6. december 1971, og man gav følgelig udtryk for tvivl med hensyn til betimeligheden af at henvise sagen til generalforsamlingen allerede på dette tidspunkt.

II. Generalforsamlingens behandling af sagen.

a) Debatten.

Generalforsamlingen tog sagen op til behandling allerede den 7. december 1971. I debatten, der afvikledes over 2 møder af ialt 13 timers varighed, fremkom der indlæg fra ialt 54 lande. Når der bortses fra indlæggene fra Indien og Pakistan, var der tale om ganske korte indlæg.

Et gennemgående træk i næsten alle indlæg var en understregning af den skuffelse, endog frustration, som havde grebet medlemskabet på grund af sikkerhedsrådets manglende evne til at standse konflikten med en samtidig betoning af, at verdensorganisationen måtte gøre alt, hvad der stod i dens magt for at gøre en ende på de omfattende menneskelige lidelser, som fulgte i kølvandet af de militære begivenheder. Ghanas indlæg var i så henseende typisk. Ghana fremhævede, at sikkerhedsrådets indsats var intet mindre end uansvarlig. Tiden var ikke til at holde taler, men til handling, hurtig handling, med henblik på at standse tragedien, før den kom ud af kontrol.

I indlæggene fra de mindre lande — og dette gjaldt ikke mindst indlæggene fra mange nye stater — indgik kravet om ildophør med stor styrke, men ofte ledsaget af en understregning af nødvendigheden af at fastholde princippet om staternes suverænitet og territoriale integritet. I mange indlæg — og dette gjaldt først og fremmest de arabiske lande — blev kravet om tilbagetrækning tillagt en tilsvarende vægt.

Deltagerne i sikkerhedsrådets drøftelser